

JEEBUS JA KIINNIOTETTU NAINEN

Joh.8:1-11

1. Jeesus meni Öljymäelle.
2. Varhain aamulla Jeesus tuli jälleen temppeliin, ja ihmisiä kerääntyi suurin joukoin hänen luokseen. Hän istuutui ja opetti heitä.
3. Kirjanoppineet ja fariseukset toivat hänen luokseen naisen, joka oli joutunut kiinni aviorikoksesta. Asettaen hänet keskelle
4. he sanoivat Jeesukselle: "Opettaja, tämä nainen on tavattu itse teosta, aviorikosta tekemästä.
5. Mooses on laissa antanut meille säädöksen, että tuollaiset on kivitettävä*. Mitäs sinä sanot?"
6. He sanoivat tämän kiusaten häntä, päästäkseen syyttämään häntä. Jeesus kumartui ja kirjoitti sormellaan maahan.
7. Heidän jatkaessaan kysymistään Jeesus ojentautui ja sanoi heille: "Joka teistä on synnitön, heittäköön häntä ensimmäisenä kivellä."
8. Hän kumartui jälleen ja kirjoitti maahan.
9. Kuullessaan tämän (heidän omatuntonsa todisti heidät syyllisiksi). He menivät pois toinen toisensa jälkeen, alkaen vanhimmista. Siihen jäi vain Jeesus ja nainen keskelle.
10. Kun Jeesus ojentautuessaan ei nähnyt ketään muuta kuin naisen, hän kysyi: "Nainen, missä ovat sinun syyttäjäsi? Eikö kukaan ole sinua tuominnut?"
11. Hän vastasi: "Herra, ei kukaan." Niin Jeesus sanoi hänelle: "En minäkään sinua tuomitse. Mene, äläkä tästedes enää tee syntiä."

Ishimoto

Noustuani junaan Tokushiman asemalta Shikokun saarella Japanissa viereeni istahti japanilaiseksiin pienikokoinen, mutta erittäin lihaksikas ikäiseni mies. Hän alkoi heti jutella minulle. Lyhyen matkan päätteeksi kutsuin hänet kotiini vierailulle. Hän yllätyksekseni otti kutsuni todesta ja saapui parin päivän kuluttua luokseni iso kakkulaatikko kädessään. Japanilainen kohteliaisuus vaatii tuliaisensa. Kävi ilmi, että tämä Ishimoto-niminen mies oli Japanin järjestäytyneen rikollisuuden Yamaguchi-kumi-nimisen rikollisliigan entinen jäsen ja tapaamishetkelläni lisäksi pahoin alkoholisoitunut ja sydänsairas. Hän oli japanilaisessa monella tavalla syrjivässä yhteisössä merkitty mies. Kukaan kunniallinen ihminen ei halunnut olla hänen kanssaan missään tekemisissä, varsinkin kun hän oli usein erittäin väkivaltainen käytökseltään. Luulen, että kotimme oli niitä harvoja paikkoja, jossa häntä edelleen pidettiin ihmisenä. Välillemme kehittyi ystävyys, jota kesti kaksi ja puoli vuotta aina hänen kuolemaansa asti.

Ensi visiitillä ojensin hänelle Uuden testamentin ja kerroin hänelle jotain evankeliumista, jota hän ei ollut koskaan aikaisemmin kuullut. Hän otti kirjan vastaan ja palasi kotiinsa. Parin kolmen päivän kuluttua hän palasi jälleen meille ja kertoi lukeneensa koko Uuden testamentin, mutta sanoi heittäneensä sen sitten likaojaan. Mutta sitten hän lisäsi: "Olisi siinä kirjassa kuitenkin yksi mahtava juttu!" Kysymys oli tämän päivän tekstistämme, joka ei koskaan päästänyt häntä rauhaan. Lähes joka tapaamisemme yhteydessä hän palautti mieleemme tuon mahtavan jutun. Yhteisönsä totaalisesti hylkäämänä hän osasi samaistua omasta mielestään hyvien ihmisten kiinni ottamaan naiseen. Samalla hän oli tajunnut jotain siitä miten erilainen Jeesus on kuin kaikki muut.

Väärin ymmärretty teksti

Harvaa raamatunkohtaa täällä Suomessakaan lainataan niin usein kuin tekstiämme. Kuitenkin luulen, että se on eräs kaikkein väärinymmärretyimpiä kertomuksia Raamatussa. Kun olemme joskus kuulleet jonkun selittävän jotain tekstiä, olemme erittäin taipuvaiset lukemaan oppimamme tulokunnan tekstiin siinä määrin, että myöhemmin meidän saattaa olla erittäin vaikea lukea sitä, mitä sanassa on todellakin kirjoitettu. Näin käy erittäin helposti kaikkein tutuimmille teksteille kuten Tuhlaajapoika, Laupias Samarialainen jne.

Muistan kouluvuosiltani, miten kotiimme oli kokoontunut naisten raamattupiiri. Sillä kertaa käsiteltiin juuri tätä tekstiä. Mieleeni jäi lähtemättömästi naisten ensimmäinen reaktio tekstin lukemisen jälkeen. Se oli ilmaus syvästä moraalisesta närkästymisestä: "Miksei sitä miestäkin otettu kiinni, hänhän oli ainakin yhtä syyllinen kuin naisenkin. Aina heikommista eli naisista tehdään syyllisiä!" Tietenkään näin ilmaistussa asiassa ei sinänsä ole mitään totuuden vastaista. Ikävä kyllä halki aikain naiset ovat saaneet paljon kärsiä eivät vain omista vaan myös miesten synneistä.

Syyttäjien tavoite

Kuitenkin tekstin lukeminen tällä tavalla on lähes täydellistä luetun väärinymmärtämistä. Jae 6 kuitenkin kuuluu: "He puhuivat näin pannakseen Jeesuksen koetukselle ja saadakseen sitten aiheen syyttää häntä" Se osoittaa aivan selvästi, etteivät lainopettajat ja fariseukset tavoitteena ollut suinkaan naisen tuomitseminen kuolemaan ja niin saattaminen vastuuseen synnistään. Nainen oli heille itse asiassa aivan yhdentekevä. He olivat ainoastaan kiinnostuneet Jeesuksen itsensä saattamisesta pois päiviltä. He olivat jo pitempään etsineet tilaisuutta voidakseen syyttää Jeesusta jostakin sellaisesta, jolla he saisivat raivatuksi Hänet pois heidän tieltään. Jeesuksen suosio oli alkanut käydä heidän omalle asemalleen uhkaksi, ja heidän uskonnollinen ylpeytensä ja halu pitäytyä uskonnolliseen valheeseen ajoivat heitä etsimään tilaisuutta Jeesuksen itsensä surmaamiseen. Lopullinen surmaamispäätös oli vielä tekemättä, mutta laillisia perusteita sen tekemiseen etsittiin. Jos ne olisi löytynyt, olisi myös ryhdytty nopeaan toimintaa Jeesuksen raivaamiseksi pois tieltä.

He olivat jo pitkään seuranneet Jeesuksen menettelytapoja, olivat nähneet Hänen anteeksiantavan mielensä syntisiä kohtaan ja toisaalta Jeesuksen äärimmäisen ankaran totuudellisuuden vaatimuksen. Näitä Jeesuksen ominaisuuksia he päättivät käyttää hyväkseen saattamalla ne ristiriitaan keskenään. He olivat tarkkaan valmistelleet aamun tapahtuman. Naisen kiinnisaaminen aviorikoksesta ei ollut mikään ongelma. Tietyllä alueella kaupungissa harjoitettiin prostituutiota. Muutama mies lähetettiin pidättämään joku onneton, ja nyt heillä olisi Mooseksen lain mukaiset pitävät todisteet tätä naista vastaan.

Tarkoin laskettu ansa

He olivat laskeneet, että heidän kysymykseensä aviorikoksesta kiinniotetun naisen kohtalosta, Jeesus voisi vastata vain kahdella tavalla. He tiesivät, että Mooseksen laki oli heidän puolellaan. Siellähän lukee selvästi (5.Moos. 22:22-24):

Jos joku tavataan makaamasta naisen kanssa, joka on toisen miehen aviovaimo, niin kuolkoot molemmat, sekä mies, joka makasi vaimon kanssa, että vaimo. Poista paha

Israelista. Jos joku neitsyt on kihloissa miehen kanssa ja toinen tapaa hänet kaupungissa ja makaa hänen kanssaan, niin viekää molemmat sen kaupungin portille ja kivittäkää heidät kuoliaaksi, tyttö siksi, että hän ei huutanut apua kaupungissa, ja mies siksi, että hän teki väkivaltaa lähimmäisensä morsiamelle. Poista paha keskuudestasi.

Jeesuksen olisi joko pakko yhtyä Mooseksen lain vaatimukseen tai sitten hyljätä se. He olivat varautuneet siihen, että kummalla tavalla tahansa Jeesus vastaisi, he voisivat saattaa Hänet pois päiviltä. Jos Jeesus yhtyisi Mooseksen lain vaatimukseen naisen kuolemantuomiosta, he voisivat raastaa Jeesuksen Pilatuksen eteen ja syyttää Häntä yllytyksestä kapinaan Rooman valtaa vastaan. Roomalaiset olivat pidättäneet nimittäin kuolemantuomion julistamisen ja toimeenpanon omiin tuomioistuimiinsa. Fariseukset ja lainopettajat tiesivät, että rangaistus kapinaan yllyttämisestä olisi kuolema. Heillä olisi mitä parhaat todisteet Jeesusta vastaan. Varomaton sana on aina diktatuureissa riittänyt kuolemantuomion saamiseen.

Jos taas Jeesus osoittaisi armoa naista kohtaan, mitä he pitivät todennäköisenä vaihtoehtona Jeesuksen aiemmin vastaavissa tilanteissa osoittaman käytöksen nojalla, he pääsisivät syyttämään Häntä vääräksi profeetaksi. Samainen Mooseksen laki langettaa kuolemantuomion jokaiselle väärälle profeetalle, joka opettaa vastoin Jumalan sanaa:

Mutta se profeetta tai unennäkijä surmattakoon, sillä hän on julistanut luopumusta Herrasta, teidän Jumalastanne, joka vei teidät pois Egyptin maasta ja vapahti sinut orjuuden pesästä, ja on tahtonut vietellä sinut siltä tieltä, jota Herra, sinun Jumalasi, käski sinun vaeltaa. Poista paha keskuudestasi. (5.Moos.13:5)

Jos siis Jeesus päästäisi onnettoman naisen vapaaksi, he olivat varautuneet ottamaan Hänet kiinni ja viemään hänet vähin äänin kaupungin ulkopuolelle Rooman silmän kantamattomiin ja kivittämään Hänet siellä, aivan niin kuin he muutamia kuukausia myöhemmin tekivät Stefanukselle. He tiesivät, että kukaan juutalainen ei tulisi heitä syyttämään roomalaisten edessä tästä syystä. Olihan kyseessä Jumalan Sanan pyhyden puolustaminen.

Jeesus yllättää

Mutta heidän laskelmansa pettivät Jeesuksen edessä. Kun he Mooseksen lakiin vedoten vaativat vastausta kysymykseen, mitä Jeesuksen mielestä naiselle oli tehtävä, Hän ei vastannutkaan mitään, vaan kyyristyi maahan ja alkoi kirjoittaa siihen jotain. Arvelut siitä, mitä Jeesus kirjoitti, ovat kulkeneet kovin moniin suuntiin, mutta silti esitän yhden niistä, joka on uskottavan tuntuinen, koska se perustuu Vanhan Testamentin sanaan. Jeremian kirjassa (17:13) sanotaan:

Israelin toivo, sinä Herra! Kaikki, jotka sinut hylkäävät, joutuvat häpeään. "Jotka minusta luopuvat, ne kirjoitetaan tomuun.(Japanilainen käännös: "heidän nimensä kirjoitetaan tomuun") Sillä he ovat hyljänneet elävän veden lähteen, Herran."

Uskoisin, että Jeesus kirjoitti maahan naisen nimen. Sillä Hän osoitti Vanhan Testamentin ulkoa osanneille lainoppineille ja fariseuksille, että nainen oli todellakin synnillään hyljännyt elävän veden lähteen Herran. Siksi hänen nimensä kirjoitettiin

tomuun.

Syyttäjät saivat Jeesuksen käytöksestä uutta vettä myllynsä ja vaatimalla vaativat Häneltä suullista vastausta kysymykseensä. Silloin Jeesus nousi ylös ja lausui: "Joka teistä on synnitön, se heittäköön häntä ensimmäisenä kivellä".

Naisen ja syyttäjien tuomio

Jeesuksen vastauksen on usein ymmärretty tarkoittaneen armahdustuomiota naiselle, mutta siitä ei todellakaan ollut kysymys. Jeesus yhtyi tiukasti Mooseksen lakiin ja naisen korvien kuullen julisti hänelle kuolemantuomion. Nainen jäi odottamaan ensimmäisen kiven lentämistä. Kuitenkin Jeesus liitti tuomioonsa ehdon, että vain synnittömällä oli oikeus heittää ensimmäinen kivi. Toisen ja kolmannen kiven heittäjille ei asetettu enää mitään vaatimuksia.

Sen jälkeen Jeesus kumartui jälleen maahan ja alkoi kirjoittaa siihen toistamiseen. Uskoin, että tällä kertaa Hän alkoi kirjoittaa syyttävien fariseusten ja lainoppineiden nimiä vanhimmasta alkaen nuorimpaan asti. Kun he näkivät omien nimiensä ilmestyvän näkyviin, heidän omatuntonsa todisti heistä, että he olivat täynnä murhan himoa Jeesusta kohtaan ja heidän muista synneistään. Ja niin he lähtivät vanhimmasta alkaen pois paikalta.

Omantunnon voima ja heikkous

Fariseukset ja lainopettajat eivät olleet ottaneet laskelmissaan huomioon sitä, että omatunto on lahjomaton tuomari, jonka Jeesuksen käytös ja sanat herätti väkevästi toimimaan. Se paljasti heidän murhanhimonsa, kateutensa ja vallanhimonsa. Mutta omatunto, joka toistuvasti paadutetaan menettää kuitenkin lopulta kykynsä estää ihmistä tekemästä suunnittelemaansa syntiä. Fariseukset ja lainopettajat menivät pois ja paaduttivat sydämensä siihen asti, että kun he seuraavan kerran saivat tilaisuuden Jeesuksen surmaamiseen, heitä ei enää mikään pidätellyt. Jeesus toimitettiin ristille ja siinä vaiheessa eivät he enää kyselleetkään sitä, mahtoiko heidän oma käytöksensä olla Mooseksen lain kanssa sopusoinnussa vai ei. Hirvittävää on Jeesuksen Sanan ja omantunnon tuomitsemana lähteä Jeesuksen luota pois. Niin tehdessään ihminen jää Jeesukselta kuulemansa tuomion alle ja voi jopa lopullisesti paaduttaa sydämensä.

Omantunnon kiinni ottama

Kun Jeesus ojensi toistamiseen itsensä, kaikki naisen syyttäjät olivat poistuneet paikalta. Usein on ihmetelty, miksi nainen ei tämän tilaisuuden tullen ottanut jalkoja alleen ja paennut hänkin pois. Mutta hän ei voinut, sillä Jeesuksen julistama tuomio hänestä oli osunut hänen sydämeensä ja omaantuntoonsa niin, että hän ei kyennyt pakenemaan Jeesuksen luota. Hänen oli pakko tunnustaa, että kuolemantuomio oli hänelle oikein ja nyt hän vain odotti.

Sapporon kuolemaantuomittu

Eräs nuori mies oli saanut Japanissa kuolemantuomion kahden ihmisen murhasta. Hän odotti tuomionsa toimeenpanoa Sapporon keskusvankilassa, kun eräs jo pitempään vankilatyötä tehnyt pastorinrouva Keto päätti ottaa häneen yhteyttä. Hän kirjoitti miehelle Jeesuksesta, joka lyötiin ristille hänenkin syyllisyytensä tähden kahden rikollisen keskelle. Mies vastasi, että hänellä ei ole enää mitään toivoa. Hänen

syyllisyytensä oli niin murskaava, että hän ei odottanut muuta kuin saavansa pian kuolemantuomionsa, sillä hän tiesi, että se oli hänelle oikein. Omantuntonsa kiinni ottama ei helpolla pääse pakoon.

Tälle kuolemaantuomitulle koitti kuitenkin se hetki, kun avoimen Raamatun äärellä Jumalan Pyhä Henki kirkasti hänelle, että Jeesus oli sovittanut hänenkin iankaikkisen syyllisyytensä. Hän sai kokea armahdetun rauhan ja riemun. Hän sai johdattaa jopa 12 muutakin kuolemaantuomittua Herran armon tuntemiseen ennekuin hänen tuomionsa pantiin toimeen. Ylistyslaulu huulillaan hän sai jättää tämän maan.

Usko ja epäusko

Uskovan ja epäuskoisen sydämen ero paljastuu naisen ja lainoppineiden tavasta toimia omantunnon syyllistäminä. Kun uskona sydän kuulee tuomion itsestään, se ei voi muuta kuin jäädä Tuomarin eteen ja jättää kohtalonsa Tuomarin totuudellisuuden ja armon varaan.

Epäusko taas tuomion kuultuaan uskoo edelleen omiin mahdollisuuksiinsa jotenkin selviytyä ja lähtee Tuomarin luota pois - paaduttaakseen itsensä ja jäädäkseen tuomion alle. Epäusko on olemukseltaan suunnaton uskoa omaan itseensä eikä suinkaan uskon puutetta.

Armon sanat

Jeesuksen käsiin ja tuomion alle jäänyt nainen sai kuulla ihmeelliset armon sanat: "En minäkään sinua tuomitse; mene, äläkä tästedes enää syntiä tee".

Mutta joku nyt saattaa ihmetellä, millä oikeudella Jeesus, joka oli se ainoa synnitön ja siis se ainoa, jolla olisi ollut oikeus heittää ensimmäinen kivi, jättää sen heittämättä. Eihän noiden syyttäjien syntisyys naisen syntisyyttä tyhjäksi tehnyt. Ihmisten edessä me helposti puolustaudumme vetoamalla muidenkin syyllisyyteen. Mutta muiden syyllisyys ei ole minkäänlainen lieventävä asianhaara Jumalan pyhyden edessä.

Asettuiko Jeesus lopultakin Mooseksen lakia vastaan armahtaessaan naisen ja kutsuesaan hänet uuteen elämään. Joutuiko Jeesuksen julkinen opetus ja Hänen yksityissielunhoitonsa ristiriitaan keskenään.

Ei, siitä ei todellakaan ollut kysymys. Jeesus saattoi armahtaa naisen siitä syystä, että Hän itse otti naisen synnin kantaakseen. Naisen synti sai kuolemantuomion, kun Jeesus lyötiin alastomana ristin puuhun. Jeesus ei tullut Mooseksen lakia kumoavaan vaan täyttämään. Hänellä on oikeus julistaa Sinullekin anteeksiantamuksen ja armon sana siksi, että Hän on jo kärsinyt syntiesi tuomion Golgatan ristillä.

Tänään sinulta kysytään: Oletko valmis tuomittuina jäämään Jeesuksen eteen, vai lähdetkö pois omille teillesi? Jos Herran tuomion omassatunnossasi kuulleena lähdet pois, jäät Herran tuomion alle. Mutta jos satutetulla sydämellä jäät Jeesuksen eteen saat kuulla ihanat sanat: "Poikani, tyttäreni, sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi. Mene rauhaan ja lähde uuteen elämään Kristuksen kanssa ja Hänen evankeliuminsa kanssa."

Mene, äläkä enää syntiä tee

Jeesuksen sanoihin: "En minäkään sinua tuomitse; mene, äläkä tästedes enää syntiä tee", sisältyi anteeksiantamuksen lisäksi myös vapautus. "Mene!" tarkoittaa sitä, että nyt olet vapaa. Kun Poika tekee totuuden sanallaan ihmisen vapaaksi, hän pääsee synnin ja lain alta vapauden ja armon alle. Se merkitsee uutta elämän piiriä, jossa elämän sisällöksi muodostuu tuo suuri Vapauttaja Jeesus Kristus. Saat lähteä liikkeelle, vapaana mutta rakkauden siteellä nyt Jeesukseen itseensä liitettynä. Armahdettu ja vapautettu saa tehtäväkseen noudattaa iloiten Vapauttajan tahtoa.

Mutta Jeesus tiesi, että armahdetussakin ja vapautetussakin asuisi edelleen syntinen luonto ja maailma olisi edelleen houkutusineen ympärillämme. Siksi Herra antoi myös kehotuksen tietoiseen taisteluun syntiä ja kiusauksia vastaan. Mutta kysymys ei ole enää taistelusta omin voimin. Taistelu syntiä ja kiusauksia vastaan on verinen, mutta Herra Jeesus Kristus on itse kanssamme tässä taistelussa. Hän lahjoittaa Pyhän Hengen sydämiimme kuolettamaan turmeltunutta luontoamme ja viemään meidät uuteen vapaaseen elämään.

Herran armahdus ei siis merkitse paluuta entiseen syntielämään, vaan vapautusta, jossa elämä järjestetään kokonaan uudestaan. Keskipisteeksi ja hallitsijaksi tulee nyt Herra, Hänen rakkautensa, Hänen tahtonsa, Hänen sanansa ja Hänen evankeliuminsa.

Herran kehotukseen ja sanaan sisältyy myös aina lupaus Hänen voimastaan. Voiman kiusausten voittamiseen Sinä saat sillä hetkellä, kun suostut Herran sanan alle eli olet kuuliainen Hänelle. Vaikka Herran seuraaminen on ankaraa sotaa syntiä vastaan ja vaikka syntinen luontomme saa ajoittain meistä yliotteen ja lankeamme, niin silti se on voittoisaa. Jokaista tappiosta saa nousta Herran uuden armon avulla ja jokaiseen uuteen kiusaukseen Herra antaa sanansa: "Älä enää syntiä tee!" Tässäkin on kysymys viime kädessä siitä, uskommeko Herran sanaa vai pidämmekö kilvoituksessakin ohjat omissa käsissämme.

Herra kysyy Sinulta: Haluatko Sinä jäädä Herran armon alle ja noudattamaan Hänen sanansa, vain kuljetko oman tiesi? Herra asettaa eteesi elämän ja kuoleman. Valitse siis elämä Hänen seurassaan!